

Хилилися густі лози,
Відкіль вітер віє,
Дивилися карі очі, }
Відкіль милив іде! } Двічі

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі квіточки!
Нема мого миленького, }
Плачути карі очки. } Двічі

Хилилися густі лози
Та вже й перестали,
Дивилися карі очі
Та й плакати стали. } Двічі

Болять, болять мої очки,
Серденько понило...
Не бачу я миленького — }
І діло не мило. } Двічі

ЧЕРЕЗ ГОРУ ПІДУ*)

Слова Т. Шевченка

Музика В. Заремби

Allegro

нар *mf*

Через гору піду,

скриюсь за горою... На біду де піду, — ко за ки за

*) Виконуючи цей твір, треба прагнути передати його вольовий, бадьорий характер, який особливо підкреслюється в мелодії ходом на октаву вверх.

мно_ю!
На бі_ду де пі_ду, — ко_за_ки за мно_ю!

Через гору піду,
Скриюсь за горою...
На біду, де піду, — } Двічі
Козаки за мною!
Той почне говорить,
Той сережки дарить.
Кого знаю — привітаю, } Двічі
Хто сережки дарить.
Ой сережки мої,
Мої золотії!
Сердітесь, дивітесь, } Двічі
Вороги лихії!

СЛЫШУ ЛИ ПЕСЕНКИ ЗВУКИ *)

Слова А. Фета (из Гейне)

Музика П. Сокальского

Andantino

Слы_шу ли пе_сен_ки зву_ ки той, что певала о_ на,

p a tempo

*) В цьому романсі гнучка виразна мелодія гарно поєднується з текстом. Виконувати його треба повним і м'яким звуком.